

ÇANAKKALE’NİN İZİNDE

Bir tarih yaşanmış Çanakkale’de. Bizlerin tanık olamadığı bir tarih... Babalarımızın ve dedelerimizin de tanık olamadığı bir tarih... Onlar, bizler için yazmışlar bu tarihi, kendilerinden sonraki nesiller için... Vatanseverlik ile çıkmışlar yola, gül kokulu vatanlarını yaşatabilmek için.

Şimdi koskoca bir tarih var önümüzde, arkamızda, sağımızda, solumuzda, her yanımızda. Şehitlerimizi hatırlayınca içimiz burkulsa da dimdik yürüdüğümüz ve gururla anımsadığımız bu tarih bizim.

Çanakkale kahramanları vatan sevgisini yazmamışlar, yazamamışlar; yaşamışlardır. İstememişler vermişler, hesap etmemişler ödemişler, açlığa sabretmişler geleceğe gülümsemişlerdir. Kendilerinden sonraki nesillerin yükünü sırtlanmış, zorluklarını kucaklamış ve korkularını yutkunmuşlardır. Acaba bizler, onların emaneti aziz vatanın eşsiz değerinin ne kadar farkındayız? Onların mukaddes hatıraları için neler yapabiliriz?

Çanakkale şehitlerinin, gözlerini bile kırpmadan canlarını feda ettikleri değerleri onlar gibi sevebilmeliyiz. Onların var olma direncini anlayabilmeliyiz. Mağluplar kadar sahiplenebilmeliyiz Çanakkale’yi.

İçimizde millî bir şuur büyütmeliyiz. Bu vatana, bu yüce tarihe sahip çıkmalıyız. Biz, sadece biz olmalıyız. Millî değerlerimizi nesilden nesile yaşatmalıyız. Yetim kalan gözü yaşlı çocukların, evladını yitirmiş, gözyaşları kurumuş anaların, kardeş, çocuk, ana-baba hasreti çekmiş, şu an toprak olmuş tüm dede ve ninelerimizin duygularını, acılarını, kederlerini, umutlarını anlamalı, anlam katmalı, hatıralarına saygı duymalı ve sonsuza kadar yaşatmalıyız. Gönüllü koştukları vatan savunmasında düştükleri toprağa içtenlikle sahip çıkmalıyız. Kutsal emanetleri ve içinde huzurla yattıkları vatan topraklarına düşman ayağı bastırmamalıyız. Onların yüzlerini buruşturacak, kafalarını öne düşürecek, verdikleri mücadeleyi anlamsızlaştıracak bir yanlışlığa asla düşmemeliyiz.

Vatan uğruna vatan toprağına karışan şehitlerimiz, gazilerimiz!

Çıkıp gelseniz vatanın bağrından, boynunuza sarılsam; biraz olsun hisseder miyim vatan sevginizi? Hissettirebilir miyim sizlere ne kadar minnettar olduğumu? İnsanlara anlatabilseniz o yaşadıklarınızı millî şuurumuz daha bir anlam kazanır mı? Vatan sevgisi kökleşir mi daha bir derinlere doğru yüreğimizde? Daha bir coşku ile dalgalanır mı bayrağımız? Kuşlar daha büyük bir cıvıltıyla öter mi? Çiçekler daha bir renklendirir mi her yeri? Vatanımızda birlik ve beraberliğin coşkusu daha bir anlamlı yaşanır mı? Biz var oldukça, biz sizinle var oldukça yaşanır elbet; yaşanacak elbet.

Çanakkale bir destandır. Geçmiş ile geleceğı birleştiren bir köprü, şaşmaz bir pusuladır. Bu pusulayı ezip geçmek yerine, ona değer vermeli ve anlamaya çalışmalıyız. Eğer ki anlayamazsak, bizi biz yapan değerlerimizi kaybeder ve tarihin sönük derinliğinde kaybolur gideriz.

Milletçe hep omuz omuza olalım. Çanakkale'deki dedelerimiz gibi, elleri hep duadaki ninelerimiz gibi omuz omuza olalım. Onlar gibi olalım, zaman Çanakkale olmasa bile.

Vatanın her kıyısına Çanakkale diyelim. Her bireyine asker, her mezar taşına bayrak, her minaresine ezan diyelim. Gelecek tarihimize de Çanakkale diyelim, Çanakkale'ye de geleceğimiz...

KOMPOZİSYON/TÜRKİYE BİRİNCİSİ

Adı/Soyadı : **Şeyda Sıla İLHAN**

Okulu/Sınıfı : **Şehitler Ortaokulu - 7/E**

İlçesi/İli : **Şehzadeler / Manisa**